

kroži svoje pesmi glasne.
 Vrh drevesa, glej, sedi,
 zlati kljun mu krvavi,
 za počitek mar mu ni!
 Mladi rod posluša, kima,
 kos vsak črn je, zlat kljun ima,
 toda kosovke mladé

še so sive, rjave vse,
 kljunov zlatih ne dobé
 in zato osramočene
 tja pod veje se zelene
 razgube in tam skrbno
 gnezda znašati začno,
 pa nikdar ne zapojo.

Fr. Rojec.

Pozdravljen, ti domači krov!

Pozdravljen, ti domači krov...
 Spet gledam te po težkih dneh,
 po dneh bridkosti in gorjá.

Vesel sem se odpravil v svet,
 radostno bilo je srce,
 ker vedel nisem, kaj je dom.

Odslej po tebi koprnim,
 ko na življenja poti sem
 begunce videl brez domov.

Zato pozdravljen tisočkrat,
 nikoli te ne zabim, dom,
 ki si ostal mi zvesto vdan!

Lado Jeršé.

